

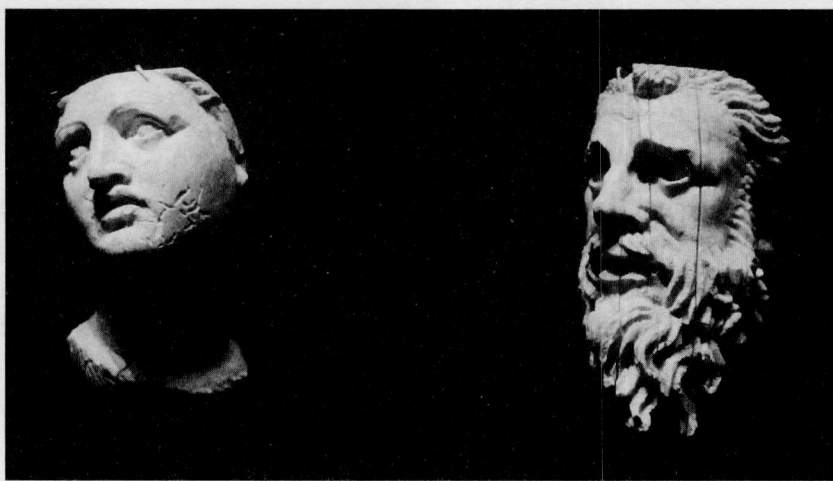
Дебелите мраморни порти затварят подхода към посвещенческата камера в храма от IV – III в. пр. Хр. под тракийската могила Голяма Косматка край Казанлък

Опасна роля в подмогилните храмове има тяхната най-вътрешна камера. Историците я набедиха за „гробна“, но останки от човешки тела не са открити там в никоя от разкопаните могили. А и вратата, която ги отделя от целия хълм, се заключва отвътре. Там посвещаваните са изпълнявали тайни рискови ритуали в търсене на портал отвъд нашия триизмерен свят.

Гетски чародейства срещу македоните

През 341 г. пр. Хр. многобройната армия на Филип II Македонски нахлула през Стара(та свещена) планина на траките гети и с македонска ярост се заели да разсипват селищата им. Когато настървеното им за грабежи воинство обсадило Одесос (днешната Варна) за най-

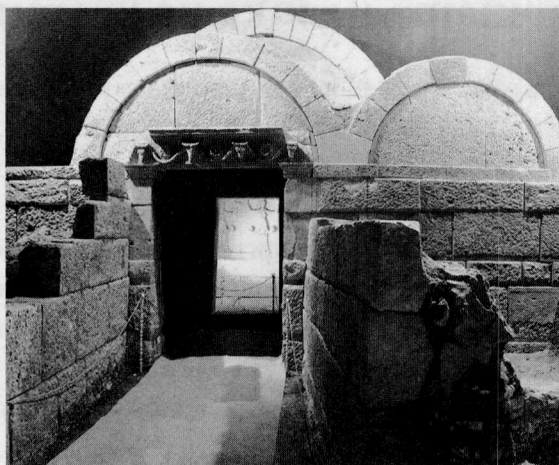
богатата очаквана плячка, настанало времето мистичните гети да им покажат силата на своите чародейства. Внезапно вратите на крепостта се отворили и срещу мърлявите от хищни боеве нашественици излезли в сияйни бели облекла жреците от градските храмовете. Те носели само арфи, но с магичните си песнопения парализирали свирепите алчни нападатели да отпуснат предългите си пики сариси, които вече кръвнишки били насочили за атака. „Като ги гледали така уверено да идват насреща им, македоните били поразени – записал е историкът на готите Йордан(ес). – Ако може да се каже така, въоръжените се изплашили от невъоръжените; те не само спрели построения за сражение боен строй и се въздържали от нападение над града, но дори върнали всичко завладяно извън него по законите на войната и като сключили договор, се върнали обратно.“

Разбит „семеен портрет“ на гетската принцеса Меда и македонския цар Филип II в неговата гробница край гръцкото село Вергина?

Очевидно Филип II не забравил тази история и през 339 г. пр. Хр. потърсил за съюзник Котела – царя на траките гети в Мизия, Мала

Скития (Добруджа) и Влахия, като за по-сигурно обвързване с него се оженил за дъщеря му Меда. Но бившата му съпруга Олимпиада вече искала да освободи трона за сина им Александър и охранител го убил през 336 г. пр. Хр. Шеметният поход пък на отрока му да завладее Изтока приключил през юни 323 г. пр. Хр., когато навярно са го отровили другарите му.

Входът към мистичния свят на траките гети в храма и символична гробница на цар Дромихайт от първата половина на III в. пр. Хр под Свещарската могила в Списъка на световното културно и природно наследство на ЮНЕСКО

Когато империята на македоните се разпаднала и приемниците на Александър III си поделили завладените земи, телохранителят на „Великия“ и пълководец в неговата армия Лизимах от 306 г. пр. Хр. се обявил за крал на Тракия. Царят на гетската държава Дромихайт обаче го победил и пленил. После му устроил пир, където на него сипвали в сребърните му съдове, а гетските първенци се хранили и пиели от

дървени. Но го питал: като си имал достатъчно сребро да си угажда, и за тяхната скромна посуда ли се е полакомил? Така, от дума на дума, го принудил дори на териториални и политически отстъпки.

Върховни жреци на гетите, бесите и даките (отвъд Дунав) били следващите царе – Бурбиста, Деценей, Вологез, Реметалк, Реметалк III, Скорило, Дурас, Децебал.

Магичната плячка на келтите

Още в началото на следващия век започнало нашествието на келти в Македония, Гърция, Тракия и Мала Азия. Според автора на първия „пътеводител“ в познатата ни история Павзаний, „събраната войска брояла пехота от 150 000 души, а конниците били 20 400. Толкова било числото на постоянно действащите конници, а тяхното истинско число било 61 200, защото около всеки конник имало по двама прислужници, които били също добри ездачи и също имали коне“. В Южна Тракия те опитвали да утвърдят свое царство от 278 до 218 г. пр. Хр. и проф. Константин Иречек свързва тяхната столица Тиле с древен град на мястото на днешното село Тулово. Предците ни са ги прогонили, защото безпощадно са съсипали заварените селища по нашите земи, но освен заграбените оттук богатства, чрез своите друиди нашествениците са изнесли на Запад като свои магичните ритуали и обредни практики на траките. Както са ги схванали.

Паметна реликва от съжителството с гетите е прочутият келтски котел с диаметър 69 см и височина 42 см от 8,885 кг позлатено сребро, който побира 130 л. Изследователите му смятат, че стилът на изображения върху 12-те му правоъгълни панела, които оформят неговите вътрешни и външни стени, явно е произведен от изкуството в Тракия. В блато край село Гундеструп в Дания той е открит през 1891 г. разглобен на съставните си части, което навярно подсказва и за определен, но неясен в Дания ритуал.